

25 Ιουνίου 2014

Ιερομόναχος Παρθένιος ο χαλκογράφος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός



Αγιος Διονύσιος με σκηνές του βίου του [Χαλκογραφία] Συγγραφέας - Δημιουργός: Παρθένιος εξ Ελασσώνος [Χαλκογράφος] Γεράσιμος εξ Ελασσώνος [Χαλκογράφος] Συνεργάτης: Ανανίας Ολυμπιώτης [Αφιερωτής] Ημερομηνία Έκδοσης: 1808
 URI: <http://medusa.libver.gr/handle/123456789/3040>
 Περιοχή: Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου (Σκήτη) Βεροίας
 Διαστάσεις: 81 x 59 εκ.

Ένας Ζακυνθινός εικαστικός καλλιτέχνης του 19ου αιώνα

Ο ιερομόναχος Παρθένιος πρέπει να γεννήθηκε στη Ζάκυνθο γύρω στο 1780. Το 1793 εμφανίζεται, μαζί με τον αυτάδελφό του μοναχό Παΐσιο, συγχορηγός δύο χαλκογραφιών της σκήτης των Ιβήρων. Οι χαλκογραφίες έχουν φιλοτεχνηθεί στη Βενετία· θέματά τους, ο Άγιος Νικόλαος με σκηνές του βίου του και ο Ιωάννης ο Πρόδρομος με τη σκήτη των Ιβήρων. Την τεχνική της χαλκογραφίας θα την έμαθε στον Άθω, μαθητεύοντας δίπλα σε Αγιορείτες μοναχούς χαρακτες.

Το 1800 γίνεται μνεία του ονόματός του ως «ζωγράφου», πνευματικού, στον κατάλογο συνδρομητών βιβλίου στις Καρυές του Αγίου Όρους και το 1819 στον κατάλογο των συνδρομητών του βιβλίου Κήπος Χαρίτων αναγράφεται ο «πανοσιώτατος πνευματικός κυρ Παρθένιος» από τη σκήτη των Ιβήρων, ο οποίος, κατά πάσα πιθανότητα, ταυτίζεται με τον Ζακύνθιο ιερομόναχο χαρακτή.

Εργάστηκε ως χαλκογράφος («σταμπαδούρος») στο Άγιον Όρος την περίοδο 1804-20. Μπορούμε να συναγάγουμε ότι υπό τη διεύθυνσή του λειτούργησε στη σκήτη των Ιβήρων εξοπλισμένο εργαστήριο χαλκογραφιών. Υπέγραψε επτά χαλκογραφίες με θρησκευτικά θέματα («χάρτινες εικόνες»): Άγιοι Σαράντα (1804), Άγιος Γεώργιος (1809), Παναγία Οδηγήτρια (1810), Παναγία Οδηγήτρια με αγίους (1816), Δευτέρα Παρουσία (1820), Παναγία Οδηγήτρια με αγίους και Αγία Τριάς, η σκήτη του Καυσοκαλυβίου και δύο άγιοι. Επίσης του αποδίδονται πέντε ακόμα χαλκογραφίες ανάλογης θεματογραφίας: Η νέα σκήτη του Αγίου Παύλου - Γέννηση της Θεοτόκου (1812), Ο χορός των Αγίων Πάντων, Η Αγία Άννα - Η Σκήτη της Αγίας Άννας, Η Αγία Άννα - Η σκήτη της Αγίας Άννας και Αντιμήνσιο, ενώ η νεότερη έρευνα του προσγράφει άλλες τέσσερεις. Το ιδίωμά του στις χαλκογραφίες είναι το τυπικό αγιορείτικο των χαλκογραφιών του 18ου και του 19ου αιώνα. Χαλκογραφίες του βρίσκονται στο Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού (Θεσσαλονίκη). Πέθανε στο Άγιον Όρος μετά το 1820.

Πηγές: agioritikesmnimes.blogspot.gr- haraktiki.gr